

Ferenczi Gábor
országgyűlési képviselő

Országgyűlési Hivatal
Irományszám: 2/4608
Érkezett: 2011 OKT 12.

Írásbeli kérdés

Dr. Kövér László Úrnak,
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

A Házszabály 91. § (1) bekezdése alapján kérdést kívánok intézni a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium irányítójához

„Mikor ragyoghat ismét eredeti fényében a tihanyi IV. Károly, Trianon Kálvária?”

címmel.

A kérdésre írásbeli választ kérek!

Tisztelt Miniszter Úr!

A tihanyi IV. Károly kálvária tervezője Siklódy Lőrinc volt. A három kereszthez 14 stáció vezetett, rajtuk az adományaikkal támogató szabad királyi városok és vármegyék címereivel. Mindez művészi kőfaragó munka kíséretében. A stációk Magyarország sorsát szimbolizálták, a nemzet keresztre feszítését, mintegy a dicsőséges feltámadást sugallva. A három monumentális kőkereszt mögött az apostoli kettős kereszt volt látható – vörösréz lemezből készült kiváló mestermunka – a stilizált magyar koronával, s IV. Károly bronz domborművű képmásával. A keresztelők előtti mellvéden belül a Trianonban elcsatolt vármegyék címereit örökítették meg a kőfaragók. A Magyar Hiszekegy pár sora is itt volt olvasható.

A Kálvária felszentelése 1927. augusztus 15-én történt, országos ünnepség keretében. Rott Nándor veszprémi püspök végezte a felszentelést. A Kálvária még az '50-es években is a zarándokok és turisták „szent” helye volt. Nem is nézte ezt jó szemmel Tihany kommunista tanácselnöknője Stolcz Gusztávné, aki 1960 tavaszán Klempa Sándor Károly Veszprém megyei püspök bűnös segédletével vandál módon leromboltatta a Tihanyi IV. Károly Kálváriát, mondván a felszabadulás 15. évfordulójára emlékművet állítanak a helyére. Hála a jó Istennek erre nem került sor.

Engedje meg, hogy pár gondolatban idézzem Wass Sándor Alberik egykori tihanyi bencés plébános szavait.

„A lebontásra az első kísérlet 1960-ban történt. A tanács a városrendezést megbízta a "munkálatok" megkezdésével. A kivezényelt három szakmunkás azonban megtagadta a méltatlan munkát, bár megfenyegették őket munkaviszonyuk megszüntetésével is. Végül Léber István lakatos és Szabó Kálmán Kovács elvállalták és megkezdték a stációk plakettjeinek kibontását. Hamarosan elkergette

azonban őket a népharag, hegyes villa és furkósbotok kíséretében. Másodszorra a rendőrség közreműködésével vette kezdetét a bontás. A megfigyelők a bokrok közé lapulva biztosították – fegyverrel – a nyugalmat. A stációk ledöntését traktorral végezték. A traktorok elejére, a szemtanúk szerint, óriási fagerendákat erősítettek, s azzal mentek neki a kőoszlopoknak. Mikor a stációkat "legyőzték", következett volna a kőkeresztek ledöntése. A bontást személyes jelenlétével élvező tanácselnök ekkor boldogan kiáltott fel: "Már csak a három lator van hátra!".

"Hogy ki a harmadik lator, azt nem tudtuk, mert mi csak kettőt ismertünk. Talán az elnök magára gondolt?!"- vetette közbe Wass Sándor...

A keresztet a füredi hajógyár darujával próbálták kitörni, de ellenálltak. Ki kellett bontani az alapot, s úgy kitörni. "Olyan érzése volt az embernek, mintha egy páncélos csata helyszínére került volna. Ráadásul ekkor már nyár volt, turisták százai fordultak meg az apátság környékén. Mind szemtanúi voltak e barbárságnak. Orgonát és liliomot hoztak a ledöntött corpusra, s megálltak énekelni: 'Keresztények sírjaitok...'. Rengeteg fotó is készült turisták által e vandalizmusról. S bár az egyháznak és a lakosságnak tilos volt a fotózás, a meglévő negatívokat be kellett szolgáltatni az ÁVH-ra, mégis külföldön megőrződtek azok."

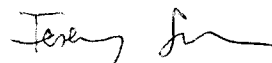
A Tihanyi IV. Károly Kálvária corpora a zalaszentgróti temetőben hanykolódott egy ideig, majd a sümegi temetőben nyert „oltalmat”. A tihanyiak már többször próbálkoztak a corpus vissza hozatalára és felállítására, de ez a mai napig sem sikerült. Sümeg ragaszkodik a tihanyi kálvária corpusához. Másolat készítése több tíz millió forintba kerülne, s erre nincs pénzük a tihanyiaknak. Jelen állapotában három fa kereszt áll az amúgy példásan rendbe tett tihanyi Kálvárián. De itt az ideje, hogy a politika, mely elkövette ezt a barbárságot gyógyítsa a sebeket, nyújtson segítséget a tihanyiaknak, hogy a Tihanyi IV. Károly Kálvária ismét a régi mivoltában hirdesse Isten dicsőségét, a magyarság élni akarását és megtörhetetlenségét.

Kérdezem tehát a tisztelt Miniszter Urat, hogy mikor ragyoghat ismét eredeti fényében a tihanyi IV. Károly, Trianon Kálvária, számíthatnak-e segítségre a tihanyiak?

Várom megtisztelő válaszát!

Budapest, 2011.10. 10.

Tisztelettel:

Ferenczi Gábor
Jobbik